

การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
THE ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION AND LEARNER CARE AND ASSISTANCE
SYSTEM OF SCHOOLS IN BANGKOK METROPOLITAN

ณปภัช รุ่งโรจน์¹

ประเสริฐ อินทร์รักษ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 205 โรง ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 820 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product – moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Abstract

The purposes of this research were to find 1) the academic affairs administration in Bangkok Metropolitan 2) learner care and assistance system of schools in Bangkok Metropolitan and 3) the academic affairs administration and learner care and assistance system of schools of schools in Bangkok Metropolitan. The samples used in this research were 205 schools in Bangkok Metropolitan. The 4 respondents were the school director, school director assistant, head of guidance disciplinary, and advisor, with the total of 820. The statistical used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product – moment correlation coefficient.

The findings of research revealed that:

1. The academic affairs administration in Bangkok Metropolitan as a whole and as an individual, was at a high level.
2. Learner care and assistance system of schools in Bangkok Metropolitan, was at a high level.
3. The relationship between academic affairs administration and learner care and assistance system of schools in Bangkok Metropolitan was found at .01 level of significance.

¹ นักศึกษาปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาคนตลอดชีวิต ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคน และคุณภาพของคน โดยเห็นว่า “คนเป็นทั้งเหตุ ปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ” การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จึงเน้นคนเป็นศูนย์กลาง หรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้านอย่างเต็มที่ โดยหวังว่าคนซึ่งเป็นหน่วยเล็กๆ ที่สุดของสังคมย่อมมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชน สังคมและการพัฒนาประเทศโดยรวม ฉะนั้น การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าในแก้ปัญหาดังกล่าวในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดชีวิตตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่เริ่มการปฏิสนธิการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ เพื่อการดำรงชีพและประกอบชีวิตได้อย่างมีความสุขรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้

สังคมไทยมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านในช่วงห้าทศวรรษที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในเชิงของความยั่งยืนเราอาจกล่าวได้ว่าสังคมไทยมีปัญหาสำคัญที่ต้องดูแลแก้ไข ในด้านต่างๆ อยู่ในขั้นวิกฤต อันมีเหตุทั้งที่เกิดจากสภาพภายในสังคมเราเองและจากการคล้อยตามกระแสวัตถุนิยม โลกาภิวัตน์ของโลก ประเด็นปัญหาใหญ่ๆ ที่ควรมีการทบทวน เพื่อเกิดความตระหนักร่วมกัน มีภาวะการณ์โดยย่อดังนี้ ผลจากวิกฤตเศรษฐกิจทำให้อัตราการว่างงานสูงขึ้น มีปัญหาทางสังคมอื่นๆ ตามมา เช่น ความยากจน ยาเสพติด อาชญากรรม ครอบครัวแตกแยก ขาดความรับผิดชอบ เป็นต้น

ดังนั้น การจัดการศึกษาทุกระดับ จึงเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้สามารถพัฒนา

คุณภาพชีวิต มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนเพื่อให้ นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม และสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคม ชุมชน และประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อทราบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสังกัดกรุงเทพมหานคร

วิธีการวิจัย

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ใช้แผนแบบการวิจัยกลุ่มตัวอย่างเดียวศึกษาสภาพการณ์ไม่มีการทดลอง (the one-shot, non-experimental case study)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 435 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ตัวอย่างจำนวน 205 โรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรแต่ละสำนักงานเขต โดยวิธีการสุ่มแบ่งชั้น (stratified random sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จำแนกประชากรโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายกลุ่มเขต 12 กลุ่มเขต ได้แก่ รัตนโกสินทร์ ลุมพินี วิภาวดี เจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ดากสิน พระนครเหนือ นูรพา สุวินทวงศ์ ศรีนครินทร์ มหาสวัสดิ์ และสนามชัย ตามเกณฑ์การแบ่งขนาดของกรุงเทพมหานคร แบ่งได้ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 400 คน โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 800 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 1,200 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1,200 คนขึ้นไป มีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 63 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 69 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 42 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 31 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนสัดส่วนประชากรแต่ละกลุ่มเขต โดยการสุ่มระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน ได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละกลุ่มเขต ดังนี้ รัตนโกสินทร์ 12 โรงเรียน ลุมพินี 11 โรงเรียน วิภาวดี 11 โรงเรียน เจ้าพระยา 13 โรงเรียน กรุงเทพมหานคร 26 โรงเรียน ดากสิน 14 โรงเรียน พระนครเหนือ 15 โรงเรียน นูรพา 18 โรงเรียน สุวินทวงศ์ 26 โรงเรียน ศรีนครินทร์ 13 โรงเรียน มหาสวัสดิ์ 19 โรงเรียน และสนามชัย 15 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยบุคลากรโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 205 โรงเรียน โรงเรียนละ 4 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการ 1 คน ครูแนะแนว 1 คน ครูประจำชั้น 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คนรวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 820 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1.1 เพศ หมายถึง เพศชาย หรือ เพศหญิง

1.2 อายุ หมายถึงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นอายุต่ำกว่า 30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน หมายถึง การดำรงตำแหน่งในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูแนะแนว และครูประจำชั้น

1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานตามสถานภาพ แบ่งเป็น ไม่เกิน 5 ปี, 6 - 10 ปี, 11 - 15 ปี, 16 - 20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (X_0) เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

2.1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) หมายถึง การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สารแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และประเมินสถานภาพของสถานศึกษาเพื่อกำหนดควิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การนิเทศการใช้หลักสูตร การติดตาม การประเมินผลการใช้หลักสูตร การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสม

2.1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2) หมายถึง การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงปรารถนา และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

กิจกรรม ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ให้เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับชั้น โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของระดับชั้นตามหลักสูตรที่เหมาะสม

2.1.3 การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน (X_3) หมายถึง กระบวนการอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในการนำมาซึ่งคุณภาพการศึกษาของนักเรียน ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาในระดับต่างๆ เพราะผลมาจากการวัดและการประเมินผลการศึกษา ส่วนการเทียบโอนผลศึกษานั้น ถือเป็นการสร้างโอกาสให้กับนักเรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อตามสถาบันต่าง ๆ ตามวาระและโอกาสที่แตกต่างกันโดยการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผล และประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สารการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน อีกทั้งจัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

2.1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X_4) หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์ วิจัย การบริหาร การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษาและส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

2.1.5 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_5) หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอน มีการจัดหาสื่อ และการใช้เทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาทางด้านวิชาการ มีการประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนในพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

2.1.6 การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (X_6) หมายถึง การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เพื่อบริหาร และสนับสนุนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน จำเป็นต้องมีการจัดแหล่งการเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้โดยรัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การศึกษาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล การเรียนรู้กันอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

2.1.7 การนิเทศการศึกษา (X_7) หมายถึง กระบวนการชี้แนะ ให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครู เพื่อที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นการประสานงานกันระหว่างครูและผู้นิเทศในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรเหมาะสมกับระดับชั้น

2.1.8 การแนะแนวการศึกษา (X_8) หมายถึง การจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการ และวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน มีการดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา ติดตาม ประเมินผลการจัดการระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษา และ

ประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาเครือข่ายการแนะแนวภายในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.9 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาการศึกษา (X_9) หมายถึง การจัดระบบโครงสร้างองค์กร ให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา กำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองความสำเร็จของสถานศึกษา วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา อีกทั้งมีการดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตามตรวจสอบ ประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องและชัดเจน

2.1.10 การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน (X_{10}) หมายถึง การศึกษาการสำรวจความต้องการสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน มีจัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด เทคนิค ทักษะ ทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษาโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัวชุมชน ท้องถิ่น

2.1.11 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น (X_{11}) หมายถึง การประสานความร่วมมือทางด้านวิชาการกับสถาบันอื่น กล่าวโดยภาพรวมก็คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการนั่นเอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพราะว่า การศึกษามีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การร่วมมือกันในการศึกษานั้น ย่อมเป็นสิ่งดีกับทุกๆ ฝ่าย โดยเฉพาะกับนักเรียนเอง ซึ่งการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นนั้น สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ข้อเสนอแนะไว้

2.1.12 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (X_{12}) หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการให้แก่หน่วยงานที่จัดการศึกษา เนื่องจากว่าการศึกษามีรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกัน แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ต้องการพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณภาพ ซึ่งงานส่วนนี้กล่าวโดยภาพรวมก็คือการสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการให้แก่หน่วยงานต่างๆ

2.2 ตัวแปรตาม เป็นตัวแปรเกี่ยวกับการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_{tot}) โดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยตัวแปรย่อยดังนี้

2.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือการที่ครูทุกคนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนจะต้องทำความรู้จักกับนักเรียนที่ตนเองรับผิดชอบในทุกด้านโดยการศึกษาข้อมูล เช่น ระเบียบสะสม เข้าย่าน สังกัด สัมภาษณ์ เป็นต้น

2.2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้เกี่ยวกับตัวนักเรียนมาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามเกณฑ์คัดกรอง ประโยชน์ที่ได้รับคือ กำหนดวิธีการเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาที่แท้จริง การคัดกรองนักเรียนนั้นต้องพิจารณาอย่างสมเหตุสมผล มีเครื่องมือเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลหลายๆ ด้าน รวมทั้งกำหนดเกณฑ์การคัดกรองของพฤติกรรมอย่างชัดเจนในการจัดกลุ่มว่านักเรียนคนไหนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง เป็นต้น

2.2.3 การส่งเสริมนักเรียน คือ การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้

นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังไว้

2.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ เป็นสิ่งที่ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลใส่ใจอย่างใกล้ชิดและวิธีการช่วยเหลือการป้องกันและการแก้ไขปัญหาคือไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคมการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่ของครูและมีคุณค่าอย่างมากในพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศ

2.2.5 การส่งต่อ ใช้กับบางกรณีที่มีปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา หรือ ครูคนใดคนหนึ่งนั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไขต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุระดับการศึกษา สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และ ประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้ (forced choice)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ได้กำหนดไว้ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัด ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4)

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาแบบสອดถาเป็นแบบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับบทบาทการบริหารของผู้บริหารปฏิบัติหรือมีการปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ การส่งต่อ

การกำหนดระดับการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดค่าคะแนนของแต่ละระดับดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือจากคณาธิปไตยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลจากการส่งไปรษณีย์ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับข้อมูลกลับคืนมารวบรวมแล้วพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดเพื่อคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์และถือว่าเป็นหน่วยวิเคราะห์นำมาวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน และ

ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ ตามลำดับ

2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งต่อด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการตามลำดับ

3. การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกัน

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปสู่การอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรและสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การแนะแนวการศึกษา การนิเทศการศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากการคัดเลือกผู้บริหารในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา มีขั้นตอนที่คัดกรองและเลือกสรรบุคคลที่มีความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่ง จึง

ทำให้สถานศึกษาได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการในฐานะผู้บริหารได้เป็นอย่างดี จึงทำให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวณี ละอองเอี่ยม ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในภาวะขาดแคลนครูของโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลำพูนและแนวทางแก้ปัญหา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษากรรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และครูผู้สอนในโรงเรียนที่ขาดแคลนครูสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลำพูนพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานตามภารกิจการบริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การเพื่อการปฏิบัติตามแผน การอำนวยการและการควบคุมดูแลอยู่ในระดับมากนอกจากนี้ยังพบแนวทาง การแก้ปัญหาคาดแคลนครู โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับงานวิจัยของโชคชัย พิภโต ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลกลุ่มโรงเรียนห้วยเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่าการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 9 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน แนวทางการบริหารงานวิชาการ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำทางวิชาการ มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม ควรเป็นผู้อำนวยความสะดวก มีการประสานความสัมพันธ์ ควรส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากร ดำเนินการสร้างแรงจูงใจ มีการประเมินผล ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

2. จากผลการวิจัย พบว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ตามลำดับ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ประกอบกับมีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน จึงทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทุม ลาภาอุทัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี พบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ นิ่มมา ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนไพศาลพิทยาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการปฏิบัติระหว่างดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน

3. จากการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์กันทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีส่วนการกำหนดแนวทางในการดำเนินกิจการภายในสถานศึกษา โดยเฉพาะการบริหารงาน

วิชาการ นั่นคือ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารย่อมมีความสัมพันธ์กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มากที่สุด ดังนั้นหากการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับที่มากจะทำให้ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับสูงคือ สามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ตรงกับสาเหตุของปัญหาได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของคูบิชล (Dobizl) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเข้าใจต่อวัยเสี่ยงของเยาวชน และการจัดโปรแกรมที่จะช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จในการอยู่ในโรงเรียน งานวิจัยนี้ได้สำรวจพบว่าปัญหาการเพิ่มจำนวนที่มากขึ้นของนักเรียนที่ลาออกจากโรงเรียนมีผลกระทบต่อสังคม ตามความเป็นจริงแล้วเยาวชนเหล่านี้ต้องการเอาใจใส่ สามารถเรียนได้ และปรารถนาให้ผู้ใหญ่ที่จะพยายามทำความเข้าใจพวกเขาให้พวกเขาเป็นที่ยอมรับและคอยแนะนำเมื่อพวกเขาต้องการ ถ้าคนใดคนหนึ่งอดกลั้นและดูแลให้ลึกซึ้งพอพวกเขาก็จะมีความเข้าใจต่อคำว่าอย่ายอมแพ้แก่ฉัน สอดคล้องกับงานวิจัยของบูล (Bull) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน โดยเน้นการบริหารโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของนักเรียน ระเบียบวินัยของโรงเรียน การแก้ไขปัญหาของนักเรียนและการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนพบว่าโรงเรียนควรจัดกลไกของการบริหารเพื่อให้บุคลากรของโรงเรียนได้ดูแลปัญหาด้านวินัยของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความตั้งใจจริงที่จะแก้ไขปัญหของโรงเรียน ไม่ใช่เป็นการจับผิด แต่เป็นการช่วยเหลือส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนได้แก้ไขความประพฤติของตนเอง พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบการวิจัย การอภิปรายผล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ มีระดับการปฏิบัติ น้อยที่สุด ซึ่งการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ มีความสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ดังนั้นควรมีการพัฒนาการบริหารงานในส่วนนี้ให้มากขึ้น ถึงแม้จะมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

2. จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรภายในสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการหาวิธีการจัดกิจกรรมในการสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนให้มากขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการมากเท่าใดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ก็จะมีระดับการปฏิบัติในลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญในการแสดงบริหารงานวิชาการในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสถานศึกษาสังกัดอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

3. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. ระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

กรมสุขภาพจิต. คู่มือวิทยาการฝึกอบรมอาสาสมัคร/แกน

นำเยาวชน ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น. นนทบุรี: กรม

สุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547.

กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้น

พื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.

_____. แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า

และพัสดุภัณฑ์, 2544.

กลุ่มงานส่งเสริมกิจการนักเรียน. การดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10

ธันวาคม 2551. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sing-area.net>

ก้องภพ ยี่หว้า. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผล

ต่อการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในสถานศึกษา เขตตรวจราชการที่ 6.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา

การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ถวิล ศรีจันทร์แก้ว. การศึกษาเปรียบเทียบระดับคุณภาพ

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. รายงานการวิจัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.

ประทุม ลาภาอุทัย. ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการ

ดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร-

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย-

อลงกรณ์, 2548.

ประยุทธ์ มะลิงาม. Best Practices ระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม

2551. เข้าถึงได้จาก<http://www.gotoknow.org>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116, ตอนที่ 74 ก

(19 สิงหาคม 2542): 25-26.

โรงเรียนคริสเตียนวิทยาลัย. คู่มือระบบช่วยเหลือดูแล

นักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน

2551. เข้าถึงได้จาก

<http://guidance/guidhelpstudent>

โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร. ระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 15 กันยายน

2551. เข้าถึงได้จาก <http://school.obec.go.th>

โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม. ระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน

2551. เข้าถึงได้จาก<http://www.samroiwit.in.th>

วัฒนะ ปาละพันธุ์. ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ

ของผู้บริหารโรงเรียนศรีราชา สังกัดกรม

สามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.

สมกิต บุญชะโพธิ์. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐาน. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

สำนักงานการศึกษา. สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา. ผลการ

ประเมินความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครช่วงชั้นที่ 1-3.

กรุงเทพฯ: ม.ป.ท., 2551.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. ระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 18

- กันยายน 2551. เข้าถึงได้จาก <http://www.nidtep.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ ๑: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.
- _____. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ ๑: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.
- _____. แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์, 2547.
- _____. แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2550.
- สุมาลี แก้ววิมล. ความพอใจในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษานานาชาติสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. โรงเรียนกทม. SMART SCHOOL. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2549.
- _____. การประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร SMART SCHOOL. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.
- Bernard, Anne Elizabeth. A study of Role of the senior High School Principal As Instruction Leader. Dissertation Abstract International 45, 04 (October 1984): 994-A.
- Best, Jone W. Research in Education. 4th ed. Englewood Cliffs: Prentice - Hall, 1981.
- Bull, Harry Clinton Jr. High School Administrator Perception of their Comfort Levels with the Law of safe School. Dissertation Abstracts International 59, 32 (September 1998): 699-A.
- DOBIZL, J.K. Understanding At-Risk Youth and Intervention Programs That Help Them Succeed in school. Research Paper. University of Wisconsin- Strout, 2002.
- Faber, Charles F. and Gilbert F. Sherron. Elementary School Administration Theory and Practice. New York: Rinehart and Winston, 1970.
- Katz , Daniel and Robert L. Kahn. The Social Psychology of Organization. 2nd ed. New York: John Wiley & Son, 1978.
- Kijia, Jimy. School Effectiveness Characteristics and School Incentive Reward. Dissertation Abstracts International 48, 04 (1987): 329-A.
- Massie, Joseph L. and John Douglas. Managing: A contemporary Introduction. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall Inc., 1981.
- Michael, Joseph Buzzi. The Relationship of school Effectiveness to Selected Dimensions of Principal's Instructional Leadership in Elementary School in the state of Connecticut. Dissertation Abstracts International 51, 12 (June 1991): 3167-A.
- Sergiovanni, Thomas J and others. Education Governance and Administration. Englewood Cliff, N.J.: Prentice- Hall, INC, 1980.